

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2OboE/97/2013
Identifikačné číslo spisu:	5606200822
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Krajčovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5606200822.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného, advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému H. J., nar. X. augusta XXXX, bytom Z., o vymoženie pohľadávky 477,99 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Rišianom so sídlom Exekútorského úradu Žilina, Pivovarská 1069, 010 01 Žilina, pod sp. zn. EX 1288/2006, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2013, č. k. 7CoE/17/2013-62, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 20. júna 2012, č. k. 8Er/99/2006-32 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, keď dospel k záveru, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa vedie predmetné exekučné konanie, nie je spôsobilým exekučným titulom. Súd priznal súdnemu exekútorovi podľa § 6, § 14, § 15 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov odmeny a náhradu hotových výdavkov vo výške 156,35 Eur, oprávnenému náhradu trov exekúcie nepriznal.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 30. januára 2013, č. k. 7CoE/17/2013-62 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a povinnému a súdnemu exekútorovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 36 ods. 5 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), podľa ktorého exekučné konanie nemožno prerušiť s výnimkou, ak osobitný zákon neustanovuje inak, ktorým osobitným zákonom je zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ako aj zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. Predbežné otázky, ktoré mal podľa názoru odvolateľa posúdiť Súdný dvor Európskej únie, považoval odvolací súd za irelevantné a nepodstatné, lebo v konaní nebolo aplikované právo Európskej únie. Na tomto základe odvolací súd uzavrel, že v danom prípade nie

je daný žiadny dôvod v zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. na prerušenie konania.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie a aplikácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v spojení s ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklúčuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho,

vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnému (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.